

AUTONOMA ROJA

PORTAVEU DE LA LLIGA DE LA
JUVENTUT COMUNISTA A LA U.A.B.

EDITORIAL.

PEL SINDICAT LLIURE D'ESTUDIANTS

Des de fa més de deu anys el moviment estudiantil mundial es planteja el problema de l'organització, a l'Estat Espanyol ha passat per diversos tipus d'organització: des del SDEU als comitès de curs. Avui, després d'haver-nos tret de sobre les grapes del Ministeri, que durant dos anys ens havia estat enganyant amb la "participació", se'ns planteja amb més força que mai el problema de l'organització. Podem dir que el moviment d'estudiants es troba en un impasse, en les seves lluites i en la seva organització, des de fa uns quants cursos; mentrestant el ministeri prepara una altra trampa (potser amb un nom diferent), trampa que voldrà incloure dins de la farsa demagògica del referèndum i de la reforma.

Davant d'aquest impasse, d'aquest buit organitzatiu, els estudiants trotsquistes us proposem la construcció, ja ara, d'un Sindicat Lliure d'Estudiants.

PERQUE UN SINDICAT?

Els estudiants tenim tres grans problemàtiques generals:

- Som joves i tenim problemes com a joventut, encara que procedim de diversos estrats socials.
- Som universitaris i tenim reivindicacions com a estudiants.
- Formem part d'una societat que no volem tant sols observar sinó també transformar.

Les tres van intimament lligades, és més, són indestructibles.

Tenim doncs una problemàtica homogènea, per la que podem combatre organitzadament. Avui, gràcies als passos donats pel moviment obrer i

popular, la nostra organització pot ser una organització de masses: un sindicat. El sindicat d'estudiants no és un invent, sinó que recull el fruit de les millors experiències organitzatives del moviment estudiantil, com per exemple les movilitzacions a França (març-abril del 76), on mils i mils d'estudiants recolzaren la proposta d'un sindicat estudiantil.

(segueix pàg.2)

Nº 2 ANY I 23/11/76 preu: 5 ptes.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

QUIN SINDICAT?

A) Un sindicat que sigui l'organització estable dels estudiants; un sindicat de lliure afiliació, perquè si bé lluitem perquè el sindicat integri a tothom, no podem imposar un montatge que no seria més que la supraestructura burocràtica de les assemblees: un sindicat de base assembleística. Això ens portaria a un error fonamental: Confondre l'organització i la dinàmica permanent sindical amb l'organització espontànea, però sobirana, que són les assemblees i els seus representants (comitès escollits, etc.), formes de democràcia directa de masses.

Un sindicat és una organització per la lluita, i a la lluita només s'hi participa d'una manera conseqüent quan es fa lliurement.

- B) Un sindicat democràtic no tan sols en la seva vessant externa sino també en la interna: plena llibertat d'opinió i tendència. No volem una unitat imposada sino una unitat basada en els acords per la lluita.
- C) Un sindicat independent de l'Estat i del ministeri, dels claustres i de les juntes, en definitiva, independent de tots els organismes que intenten la perpetuació d'un sistema autoritari i jeràrquics dins d'una ensenyança clasista al servei del capital. Tindrem també que plantejar-nos les relacions amb sindicats estudiantils d'altres països i amb les organitzacions sindicals de la classe obrera (UGT-CNT).
- D) Un sindicat no corporatiu sino que inclogui desde tasques culturals, de formació, deportives, de borsa de treball fins a la lluita contra la repressió, les llibertats polítiques i sindicals, etc.

COM CONSTRUIR-LO?

A A cada curs, a cada facultat, a cada assemblea formem comissions sindicals on s'agrupin tots els companys disposats a lluitar i a construir el sindicat. Aquestes comissions han de complir ja desde la seva formació tasques sindicals, coordinat-se entre sí. Així avançarem cap el Congrés Sindical Constituent a nivell d'Estat.

No pretenguem atribuir-nos falses representativitats. Lluitem per organitzar-nos, i organitzem-nos per lluitar. Només així aconseguirem una organització de tots els estudiants.

COMPANYS: ENDAVANT PER LA NOSTRA ORGANITZACIO!!!

UN CLAUSTRE SECRET

Ja altres vegades hem parlat de la nostra negativa a reconeixer el Claustre. Avui només comentarem el darrer que s'ha celebrat.

Indiscutiblement s'han batut tots els records de "democràcia" en la seva convocatòria: només se'n van assementar previament de que és celebrava els que hi havien d'anar; ni abans ni després hi ha hagut cap altre tipus d'informació. Els companys que tants cops ens han dit que aquest sistema participacionista és un pas endavant per assolir la festió democràtica a la Universitat, encara no han obert boca: ho comprenem perfectament!

Segons aquests companys, a l'Autònoma hi ha obert un Procés Constituent democràtic que s'inicià el Març del 75, quan és formà una comissió cara a elaborar una alternativa i uns estatuts, que foren els que presentà Laporte quan fou elegit en un claustre no representatiu i després ratificat "a dit" pel Ministeri.

Nosaltres no reconeixem a en Laporte, independentment del seu tarannà suposadament democràtic, és un recitor imposat, que forma part d'unes estructures imposades i autoritàries. Nosaltres estem per la depuració de tots aquests òrgans (desde la Junta de Govern i el Patronat fins a les Juntes de Facultat). Nosaltres volem unes estructures democràtiques, i entre elles un Claustre veritablement representatiu: elegit íntegrament per sufragi universal, prèvia discussió en assemblees de curs i de facultat tan dels estatuts com de les formes electorals, en un marc de plena autonomia i gestió democràtica.

SUMARI

Editorial..... pàg.1

Un Claustre Secret..... pàg.2

Facultats: EGB.....pàg.3

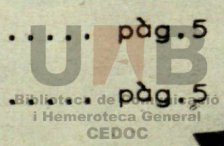
Medecina..... pàg.4

Econòmiques..... pàg.4

Medecina, 2ª..... pàg.5

Periodisme..... pàg.5

Atemptat contra els drets de la dona ... pàg.6

FACULTATS FACULTATS FACULTATS FACULTATS FACULTATS FACULTATS FACULTATS FACULTATS

E.G.B.:

PER LA GESTIO DEMOCRATICA DE L'ESCOLA

Aquest curs a l'Escola se'ns plan tejen tota una sèrie de de qüestions de vital importància per a nosaltres com a nosaltres com a estudiants i pel futur de l'Escola (amb tot el que això implica de cara a l'ensenyament). Una d'aquestes qüestions és la de l'organització que els estudiants hem de construir per enfrontar-nos al ministeri i resoldre els nostres problemes; una altre qüestió molt important és la del funcionament intern de l'Escola: com assegurar una veritable gestió democràtica dins de l'Escola i defensar-la davant dels atacs del ministeri i del Govern.

En aquest sentit s'ha començat el debat pels cursos, sobre el claustre i l'equip de direcció. Han sorgit diverses propostes de representació per aquest organismes:

- I. Representació paritària al 50% de estudiants i professors. L'equip de direcció, elegit pel claustre, igualment paritàri.
- II. Representació al Claustre no paritària sino proporcional. Hipotèticament representaria: de 100 professors 10 al Claustre de 1000 alumnes 100. L'equip de direcció és elegit pel claustre. Com la primera preveu una representació del PND.

III. Anular el Claustre, tot el poder decissori a l'Assemblea d'Escola.

Las dos primeres propostes, creiem que responen més a un càlcul purament matemàtic que no pas a una veritable representació de l'Escola que garantitzi la Gestió democràtica. Per altre banda, la tercera proposta és inviable, ja que significaria una reunió d'aproximadament 2800 persones, dinàmica que no afavoriria gens les qüestions de funcionament.

Cal doncs, idear un organisme de representants, executiu en tot el que respecti a qüestions internes de l'Escola. No ens contraposem a que se'n aigui claustre; ara bé cal que les eleccions per aquest claustre siguin el més democràtiques possible. Per això proposem: Eleccions sobre candidatures confeccionades per assembles d'estaments (estudiants, professors, PNDs), els candidats no hi són a títol personal que res

ponen a postures determinades, sobre la problemàtica concreta que s'estigui debatint. A partir d'aquestes candidatures cada membre de l'Escola vota a deu candidats (el número és un exemple) independentment de si són o no del seu estament (trencant així amb els criteris de representació estamentària), els cent candidats (possem per cas) que obtinguin més vots formen el Claustre.

Pel que fa a l'equip de direcció (és a dir a l'organisme que entre claustre i claustre compleix els encàrrecs d'aquest, etc.) cal que, donada la seva importància, s'elegeixi per sufragi universal i no a través de vots delegats en el claustre. El procés ha de ser el mateix: candidatures per estaments, etc.

Creiem que aquesta pot ser una forma democràtica de resoldre les qüestions de funcionament intern, etc. Cal, però, que siguem conscients que s'enfronta directament als plans del ministeri i del govern, i que significa ben poc si no la lliguem a la lluita de tots els estudiants i ensenyants cara a donar una alternativa a l'ensenyança i a la societat.

MEDECINA:

SORTIDES PROFESSIONALS: UN PROBLEMA DE FONDS

Marx adverteix que la lògica capitalista va cap a una progressiva proletarització dels professionals. Així s'esdevenen dos fenòmens que podem analitzar de la següent manera:

1.- L'hospital és tant desitjat pel nou llicenciat com ho és un lloc de treball en una fàbrica per qualsevol venedor de la seva pròpia mà d'obra. Però les places hospitalàries escassejen. Això crea un excés d'ofertament de metges. I a quin més tirat: substituïts, assistents, estudiants d'escoles d'especialització per a postgraduats. !Mà d'obra gratuïta! Inclús els MIRs han de demostrar cada any la seva capacitat de submissió per poguer prorrogar el seu contracte, que en qualsevol moment els hi pot treure un altre.

2.- Aquests MIRs s'han convertit, pel fet d'estar treballant concentrats en un hospital, molt aprop uns dels altres, en els metges que lluitaran per la conquesta de les seves reivindicacions, el lloc fixe de treball.

Tant concentrats com els MIRs i amb els problemes encara més aguditzats, estem els estudiants que acabem la carrera. Només és necessari un element perquè la nostra explotació es converteixi en lluita contra l'explotador: prendre consciència de la nostra situació. La nostra mentalitat està retrasada respecte de la nostra realitat. Analitzem una mica més aquest aspecte. ¿Amb quin art de bruixeria la burgesia ha sapigut mantenir i augmentar les nostres ansietats competitives? La burgesia coneix el nostre desitg d'aprendre i el manipula a favor de la seva ideologia. Introdueix entre nosaltres aquesta "selectivitat intel·lectual natural" que tenim tant arrelada: "El que tingui més coneixements serà el que tindrà treball". I l'estudiant o llicenciat es passen hores davant els llibres per sapiguer més que ningú.

Hi han entre nosaltres companys "marxistes" molt influents, que si bé estan d'acord amb nosaltres fins aquí, no s'atreveixen a oferir-nos l'alternativa que realment solucionaria el problema. La consciència en contra de l'explotació s'assumeix en els successius graus d'organització

amb els que ens dotem els explotats. Aquests "marxistes negan reconèixer-nos ja com uns proletaris més i ens denominen "forces de la cultura". !Un nom molt bonic! Però no és qüestió de noms. L'organització que ens ofereixen és purament gremial: Col·legi de Metges, i el seu apèndix la vocalia de sortides professionals. ¿Quina por tenen de que els metges ens integrem a les organitzacions lliures dels treballadors de sanitat: les organitzacions sindicals de lliure afiliació? ¿Quina por tenen a exigir contracte pel INP de tots els titulats una vegada acabada la carrera, en lloc de demanar només "control d'exàmens" d'ingrés?

Aquesta exigència de contracte per tots ha de ser la base de les nostres reivindicacions. Aquesta exigència requereix una organització de tots els que lliurement s'afil·lin per impulsar-la, una organització sindical que divulgui el nostre problema i la nostra plataforma i aixequi així la movilització de tots.

ECONOMIQUES

SANTIAGO ROLDAN: UN DEGA DEMOCRATA?

En una de les darreres juntes de Facultat es plantejà el tema de l'elecció d'un nou degà. Roldan és presentà candidat i demanà que la qüestió es decidís allà mateix, negant-se explícitament a obrir previament un procés de discussió, tot i sabent que la gran majoria d'estudiants ni tant sols estaven assabentats que la votació es faria aquell dia.

El programa de Roldan es pot resumir en un projecte de "democratització" de la Junta, dins del "procés constituent" que a nivell de tota l'Autònoma ha inaugurat el rector Laporte.

En la seva intervenció a la Junta, Roldan expressà la necessitat de comptar amb el "consens majoritari d'estudiants i professors", paraules molt boniques però en total contradicció amb el que s'estava fent: imposar una autoritat acadèmica al marge de la majoria dels interessats. I és que introduir-se en les actuals estructures antidemocràtiques, defensant-les per sobre de tot (encara que sigui per "reformar-les") condueix necessàriament a portar pràctiques antidemocràtiques.

MEDECINA, 2^a
COM AVANÇAR?

En el darrer article plantejarem la necessitat d'una organització capaç de resoldre els nostres problemes presents i futurs: un Sindicat Lliure d'Estudiant.

Aquest Sindicat l'hem de construir entre tots, no serà una tasca fàcil; cal que tots col·laborem a crear, estendre, centralitzar i consolidar la nostra organització.

Al nostre curs podem començar amb bon peu aquesta tasca a partir de les comissions per assignatura ja existents, comissions que en aquest moment és plantejegen tot un seguit de problemes: desde la manera de donar classe al sistema d'exàmens selectius, etc.

A molts de nosaltres ens roden pel cap altres tasques que aquestes comissions podrien cobrir; per exemple la comissió de sanitat podria programar xerrades sobre les deficiències sanitàries, al mateix temps que portar un treball actiu de recollida d'informació sobre les places hospitalàries a tercer curs amb visites a hospitals, interins, etc. Així mateix la tan anomenada comissió cultural podria, a més a més d'organitzar les acatunades "juergas", promoure conferències de caràcter científic o recreatiu, així com la projecció de pel·lícules interessants, i un llarg etcètera.

Aquestes comissions ens serviran per tota una sèrie de qüestions però no podran cobrir mai funcions essencialment polítiques. Ens calen doncs unes comissions que serveixin per tot: desde les coses més concretes a les més generals, unes comissions des d'on poguem plantejar-nos el problema de l'organització.

És necessari fer una reunió plenària de totes les comissions per plantejar-se tota la qüestió organitzativa i la possible formació d'una comissió sindical. Al mateix temps cal fer una assemblea de curs per abordar també aquest problema

PERIODISME

UNA FACULTAT AMB "PETITS" PROBLEMES

Què és la facultat de Ciències de la Informació?, on som?, què hi fem?, per a què estudiem?.

Caldria que totes aqueste preguntes tinguessin resposta.

La nostra facultat és una facultat fantasma; estem rellogats a la d'Econòmica amb tot el que això implica (improvitació d'aules, biblioteca, laboratoris de pràctiques, etc.). La Facultat funciona

així desde que és fundà; fins quan?. Cal que exigim una facultat pròpia amb tot l'equipament necessari per una ensenyament científic i racional.

Un altre gran problema sense resoldre és el del pla d'estudis: A finals del curs passat hi hagué una proposta per completament irracional per part del departament de Comunicació, que ben lluny de qüestionar els criteris d'ensenyament no feia altre cosa que maniobrar per afavorir els seus interessos corporatius com a departament. Per altre banda hi hagué una altre proposta per part d'uns quants PNNs i estudiants, que si bé era molt més progressista i científica, no es va poder discutir per cursos, i part de la facultat ni tan sols s'en assebeta.

A tots aquests problemes s'hi afegixen l'apatia general (fruit d'una ensenyança degradada i frustrant) i la nostra pròpia desorganització: encara no hem sigut capaços de reunir-nos per tractar dels nostres problemes. Si els volem resoldre, no esperem més: impulsem i construim una organització per defensar els nostres interessos, un Sindicat Lliure d'Estudiants. Enfront d'una Universitat autoritària i reaccionària, amb mètodes i professors retrògrads, lluitem per la Gestió Democràtica de l'ensenyament.

"La tasca fonamental de la Juventut és pot resumir en una sola paraula: APENDRE"

(V.I.Lenin)

UN ALTRE ATEMPTAT CONTRA ELS DRETS DE LA DONA

El dia 12 de novembre, M^o Angeles Muñoz, "l'adúltera de Barcelona", tenia que presentar-se al jutjat, per entregar a la seva filla.

Unes 300 feministes ens vem trobar a les portes del Jutjat; per protestar en contra d'aquesta mesura de la que som víctimes les dones de l'Estat Espanyol des de fa 40 anys.

Concentració que va ser disolta per la policia, no pas salvatjament, com és la seva costum, sinó molt delicadament, com al nostre sexe "correspon". Situació que no es repetí l'endemà quan la manifestació prengué proporcions més grans (5000 companys i companyes) i els objectius estaven més clars.

El dia 12, M^o Angeles foy obligada a entregar la nena als avis paterns fins que es dicti la sentència del tribunal eclesiàstic, sobre la demanda de separació presentada pel marit: Dos dies després la policia agredeix la casa de M^o Angeles per forçar-la a entregar la filla.

Aquest no és un fet aïllat sinó l'exponent d'una situació general: la de l'Estat espanyol on la llei discrimina totalment a la dona, amb la finalitat de mantindre una societat capitalista, "machista" i patriarcal. La LJC plante

dones en lluita

ja que només la lluita i la movilització de totes les dones és garantia per que M^o Angeles sigui absolta.

Reunim-nos per facultats per discutir aquest i molts d'altres problemes que tenim per la nostra condició de dona.

AMNISTIA DE TOTS ELS DELICTES QUE
DISCRIMINEN A LA DONA!!!
DRET AL DIVORCI!!!

LLEGEIX

DISCUTEIX

I DIFON

OCTUBRE

órgano central de la Liga de la Juventud Comunista

Biblioteca de Comunicació General

